

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 Mal 014511 25 Gži
Novi Travnik, 11.3.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Begović Senada, kao predsjednika vijeća, Aide Pezer-Alić i Trifković Denisa, kao članova vijeća, u izvršnom postupku tražioca izvršenja JP „ELEKTROPRIVREDA HZ HB“ d.d. Mostar, Organizacijska jedinica: Opskrba električnom energijom, Opskrbno područje Centar, Novi Travnik, Vilenička bb, protiv izvršenika Č.H. iz V., ... , radi izvršenja naplatom novčanog potraživanja, v.s. 412,57 KM, odlučujući o žalbi tražitelja izvršenja, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mal 014511 24 I 2 od 26.12.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.3.2025. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba tražitelja izvršenja se uvažava, rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mal 014511 24 I 2 od 26.12.2024. godine ukida i predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem, odbačen je prijedlog tražitelja izvršenja za promjenu sredstva i predmeta izvršenja, kao nedopušten.

Ovo rješenje pobija tražilac izvršenja blagovremeno izjavljenom žalbom s prijedlogom da drugostepeni sud žalbu uvaži, rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na dalji postupak. U žalbi ističe da je sud pogrešno primjenio čl. 8. stav 3. Zakona o izvršnom postupku kada je ocijenio da izvršenje na određenom predmetu i sredstvu izvršenja nije nemoguće, restriktivnim tumačenjem tog člana, zanemarujući načela izvršnog postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Pošto je ispitao prvostepeno rješenje na osnovu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05 i 19/06-u daljem dijelu teksta: ZPP), a u vezi sa odredbom člana 21. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16- u daljem dijelu teksta: ZIP), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba je osnovana.

Nepravilan je zaključak prvostepenog suda da je prijedlog tražitelja izvršenja za promjenu sredstva i predmeta izvršenja u konkretnom izvršnom postupku nedopušten, jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 8. stav 3. ZIP.

Iz stanja spisa proizlazi da je tražitelj izvršenja prvostepenom sudu u konkretnom postupku dana 21.10.2014. godine podnio prijedlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave – presude zbog propuštanja broj: 510 Mal 014511 08 Mal od 12.2.2009.godine, radi naplate duga u iznosu od 412,57 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.9.2008.godine pa do isplate i troškovima postupka. Sud je na prijedlog tražitelja izvršenja, odredio izvršenje rješenjem broj: 51 0 Mal 014511 14 I od 24.6.2015. godine radi naplate novčanog potraživanja u iznosu od 412,57 KM, sa sporednim potraživanjima, zapljenom novčanih sredstava, koja izvršenik posjeduje na računu broj 21744824 otvorenom kod Hypo Alpe Adria bank d.d., (sada Addiko bank), te nakon izvršnosti Rješenja o izvršenju, prenosom na račun tražitelja izvršenja broj 3382502200525748 otvoren kod UniCredit bank d.d. ili račun broj 3382502278381634 otvoren kod UniCredit bank d.d.

Dana 9.7.2024 godine tražitelj izvršenja je podnio prijedlog za promjenu sredstva i predmeta izvršenja u kojem predlaže da se izvršenje sprovede pljenidbom na penziji i drugim primanjima izvršenika koja ostvaruje kod Federalnog zavoda za MIO/PIO Mostar, Kantonalna administrativna služba Travnik, do 1/2 mjesečne penzije izvršenika, a ako penzija prelazi 1.000,00 KM do iznosa od 2/3 penzije izvršenika.

Prvostepeni sud je odbacio prijedlog za promjenu uz obrazloženje da nisu ispunjeni uslovi propisani čl. 8. stav 3. ZIP.

Žalitelj osnovano osporava pravilnost pobijane odluke kroz žalbeni navod pogrešne primjene čl. 8. stav 3. ZIP. Naime, navedenim članom je propisano da ako se izvršno rješenje o izvršenju na određenom predmetu ili sredstvu ne može provesti, tražilac izvršenja može radi namirenja istog potraživanja predložiti novo sredstvo ili predmet izvršenja o čemu će sud odlučiti rješenjem.

Prvostepeni sud je prilikom donošenja pobijane odluke kojom odbacuje prijedlog za promjenu kao nedopušten uz ocjenu da izvršenje nije postalo nemoguće, već samo trenutno nema sredstava na računu, a izvršenikov račun je i dalje blokiran, te je tražitelj izvršenja svrstan u red čekanja za naplatu svojih potraživanja, što je utvrđeno na osnovu podneska Addiko bank d.d br. 06-021/15-6645 od 26.8.2015. godine, pogrešno primijenio čl. 8. stav 3. ZIP, kojeg je i prema mišljenju ovog suda, previše restriktivno tumačio, što je imalo za posljedicu njegovu pogrešnu primjenu.

Prvostepeni sud je zanemario činjenicu da izvršni postupak ima za cilj prinudno ostvarenje potraživanja na osnovu izvršnih i vjerodostojnih isprava, koja nisu dobrovoljno plaćena od strane izvršenika, u postupku koji se na temelju čl. 5. ZIP smatra hitnim. Cilj odredbe čl. 8. stav 3. ZIP, odnosno zakonom propisane mogućnosti promjene predmeta i sredstva izvršenja, je naplata potraživanja u slučaju nemogućnosti naplate na predmetu na kojem je izvršenje određeno, pri čemu se kod ocjene ispunjenosti zakonom traženog uvjeta nemogućnosti moraju u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja, što je prvostepeni sud propustio.

U situaciji kada tražitelj izvršenja radi naplate svog potraživanja u novčanom iznosu od 412,57 KM, sa sporednim potraživanjima i troškovima postupka, čeka naplatu od 24.6.2015.godine, kada je doneseno rješenje o izvršenju, dakle skoro 10 godina i da u tom vremenskom periodu nije izvršena ni djelomična zapljena i prenos sa računa izvršenika u banci, koja je uz to Dopisom od 25.8.2015.godine obavijestila sud da na

računu izvršenika nema sredstava i primanja duže vrijeme, kojih nije bilo ni nakon određivanja izvršenja, jasnim se poprima da je izvršenje na tom predloženom predmetu i sredstvu nemoguće. Činjenica da na računu nije bilo nikakvog priliva sredstava minimalno 10 godina, koliko traje izvršni postupak, pa čak i duži vremenski period prije toga, upućuje na zaključak da priliva neće ni biti, odnosno da se takvo što ne može osnovano očekivati, što daje dovoljno uporišta za zaključak da je izvršenje na tom predmetu i sredstvu nemoguće i da prvostepeni sud pogrešno zaključuje da „trenutno nema sredstava na računu koji je blokiran“. Dakle, prvostepeni sud pogrešno zaključuje da trenutno nema sredstava na računu, ali i da njegova blokada ne daje uporište za primjenu čl. 8. stav 3. ZIP, koja prema stanju u spisu 10 godina nije dala nikakve rezultate po tražitelja izvršenja, koji ima pravo da u razumnom roku, u postupku koji je hitan, naplati svoje potraživanje, u čemu je svako onemogućen na ovom predmetu i sredstvu izvršenja.

Slijedom naprijed iznesenog, utemeljeni su žalbeni navodi tražitelja izvršenja da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijanog rješenja pogrešno primijenio odredbu člana 8. stav 3. Zakona o izvršnom postupku, cijeneći da je prijedlog tražitelja izvršenja za promjenu predmeta i sredstva izvršenja nedopušten jer nisu ispunjeni kumulativno traženi uslovi, konkretno da je izvršenje nemoguće.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci, primjenom odredbe iz člana 235. tačka 3. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine FBiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine FBiH“, broj: 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16).

U ponovljenom postupku sud će odlučiti o prijedlogu tražitelja izvršenja za promjenu predmeta i sredstva izvršenja, vodeći računa u ukazanim nepravilnostima.

Predsjednik vijeća

Senad Begović